

РЕШЕНИЕ

№ 20672

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **8532** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „АЯ Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. С., с адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. П., АК-М. срещу Ревизионен акт № Р – 22221423006095 – 091 – 001/20. 03. 2024 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията потвърден с Решение № 89/20. 01. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта, в която с него са установени задължения по ЗДДС в размер на размер на 5351.15 лева главница и 1579.24 лихви за забава за данъчен период м.07.2021г.

С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС в размер на 5351.15 лева главница и 1579.24 лихви за забава за данъчен период м.07.2021г., тъй като не са налице доказателства за извършен ВОД към ВРМ Моп Ike във връзка с фактура №[ЕГН]/05.07.2021г. с издател „АЯ Дистрибушън“ ЕООД.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт в обжалваната част, като незаконосъобразен, немотивиран и необоснован, съставен в нарушение на разпоредби на ЗДДС, ДОПК и в противоречие с практиката на ВАС и СЕС. Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“, чрез юрисконсулт Б. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, по мотиви, изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р – 22221423006095 – 020 – 001/17. 10. 2023 г. е възложена ревизия на „АЯ Дистрибушън“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчен период м.07.2021г. за установяване на задължения по ЗДДС. Заповедта е издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на С. .

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р – 22221423006095- 092 – 001/12 .02. 2024 г. от А. Л. И. – ръководител на ревизията и Я. Н. Т. – главен инспектор по приходите. На осн. чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р – 22221423006095 – 091 – 001/20. 03. 2024 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията и А. Л. И.-главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията. При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 873/26. 06. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от доставчика. Направени са справки за относими обстоятелства по данни от информационната система на НАП.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Прието е заключение на съдебно – почеркова експертиза, която съдът кредитира изцяло като обективна, обоснована, неоспорена от страните. Вещото лице е дало заключение, че двата подписа, положени от името на Б. С., в копие на международна товарителница – ЧМР и в копие на декларация, подписано от името на Б. С., гражданин на Република С., с която декларира, че на 06.07.2021г., е получил от АЯ Д. ЕООД тиквено семе и е подписал ЧМР за международен превоз на стоката от Р. България до Р. Гърция с дата 23.10.2014г., не са положени от Б. С..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от П. Т. П. - орган, възложил ревизията и А. Л. И.-главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията, вписани в ЗВР № Р – 22221423006095 – 020 – 001/17. 10. 2023 г. П. Т. П. е оправомощена по чл. 112, ал. 2, т.1 от ДОПК да възлага ревизии със Заповед № РД – 01 – 849/31. 10. 2022 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С.. По делото са представени доказателства на електронен носител, видно от които П. Т. П., А. Л. И. и Я. Н. Т. имат валидни електронни подписи, като в приложените по делото сертификати изрично е посочено, че подписите са квалифицирани по смисъла на Регламент № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Оспорваният акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон.

В хода на ревизионното производство е представена фактура №[ЕГН]/05.07.2021г., издадена от „АЯ Дистрибушън“ ЕООД. Предмет на доставките са стоки – тиквено семе „дамски нокът 4 560 кг.“ с получател гръцкото дружество ВРМ Моп Ike. Към фактурата е приложен опаковъчен лист, международна товарителница /ЧМР/,изготвена на 05.07.2021г. за осъществения международен превоз, банково извлечение от 16.12.2021г.за получено от клиента плащане в размер на 13 680 евро. Представен е и пътен лист №Т525848/05.07.2021г.за извършен превоз по маршрут от [населено място] до [населено място] на 05.07.2021г. и от [населено място] до [населено място] на 06.07.2021г.,с вписани данни за превозното средство: товарен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] /Е 5116 ЕЕ, изминатите километри и неговите водачи-И. Г. и Г. М.. Влекач Волво ВФ,с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „ВФС България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК],видно от регистрационния талон.

Събрани са гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Б. С., управител на ВРМ Моп Ike ,VIN EL[ЕИК].Съдът кредитира показанията на св. С., същите не съдържат конкретни факти свързани с процесната доставка, поради което не допринасят за изясняване на обстоятелствата по делото.

Органите по приходите са анализирали справка от информационната система на Агенция , ``Митници``, модул ``Пътни такси и разрешителни режими``, съгласно която вписаните в ЧМР транспортни средства с рег. [рег.номер на МПС] /Е 5116ЕЕ са напуснали територията на страната през ГКПП К. на 05.07.2021г. В 16:56:48ч., като впоследствие на същата дата в 23 : 59: 19ч. са преминали от Гърция в България през същия граничен пункт. Констатирали са, че при излизане и влизане през ГКПП К. , общото тегло на ремаркетото с товара е едно и също. Превозното средство не е засечено в района на [населено място]. Престоят му на територията на Гърция е твърде кратък, за да се приеме, че е извършена доставка, включваща разтоварване и повторно натоварване на камиона.

Правните изводи са, че липсват доказателства , които по безспорен начин да удостоверяват ,че собствеността върху стоките - предмет на доставката по издадената фактура на ВРМ Моп Ike ,VIN EL[ЕИК] е прехвърлена в полза на соченото като клиент чуждестранно дружество и че същите са транспортирани от територията на страната до територията на Гърция,т.е. че са налице реално извършени ВОД на стоки. Направена е корекция на режима на документираната с фактура №[ЕГН]/05.07.2021г. доставка, като от облагаема с нулева данъчна ставка, същата е квалифицирана като такава , облагаема със ставка 20% ДДС.В резултат на това, на основание чл.86,ал.1 ,във вр. чл.12,ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е начислен допълнително ДДС в размер на 5351.15 лева през м.07.2021г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но дори и наличието на такива не е в състояние да доведат до отмяна на РА на това основание предвид задължението на съда да разреши спора по същество.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 ДОПК за срока на издаването и съдържанието

му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на дружеството по електронен път. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде възражение срещу РД. РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 ДОПК предвид мотивите, изложени в него. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство спрямо жалбоподателя. ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС наличието на вътрешнообщностна доставка е обусловено от кумулативната установеност на следните предпоставки: осъществена доставка на стоки, транспортиране на същите от територията на Република България до територията на друга държава - членка и регистрации на доставчика и получателя в съответните държави за целите на ДДС. Съобразно чл. 53, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС вътрешнообщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка, а удостоверяващите ги документи са определени с Правилника за прилагане на закона.

Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, според чл. 53, ал. 2 от закона, са посочените в чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, като това са: документ за доставката, представляващ фактура за доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран /чл. 45, т. 1, б. "а" от ППЗДДС/, както и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. "а" и "б." от ППЗДДС/, а именно: транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика/ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В практиката си Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че „освобождаването от ДДС на вътреобщностната доставка е приложимо само когато правото на разпореждане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя от доставчика и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката, от която е изпратена“ (Решение С-409/04, т. 26 и С-273/11, т. 31).

Съгласно установената съдебна практика на ВАС, в случаите на ВОД в тежест на доставчика /задълженото лице/ е да докаже, че е осъществен ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗДДС във вр. с чл. 45 ППЗДДС. От особена важност е установяване на транспортирането на стоките, т. е. да се докаже по категоричен начин, че стоките са напуснали територията на България, за да може доставчикът да се възползва от нулевата облагаема ставка на ДДС, която се прилага за ВОД.

Така направените изводи за липса на реална доставка на стоки по издадената процесна фактура от доставчика „АЯ Дистрибушън“ ЕООД се споделят и от съда.

Правилни са изводите на ревизирищите органи, че по никакъв начин не се установява извършването на процесните ВОД. Предмет на доставките са стоки – тиквено семе „дамски нокът 4 560 кг.“ от страна на „АЯ Дистрибушън“ ЕООД. Не се установява, че собствеността върху стоките - предмет на доставката по издадената фактура на ВРМ Моп Ike ,VIN EL[ЕИК] е прехвърлена в полза на соченото като клиент чуждестранно дружество и че същите са транспортирани от територията на Р. България до територията на Р. Гърция. В тази насока е и заключението по приетата по делото съдебно-почеркова експертиза. Двата подписа, положени от името на Б. С., в копие на международна товарителница – ЧМР и в копие на декларация, подписано от името на Б. С., гражданин на Република С., с която декларира, че на 06.07.2021г. е получил от АЯ Д. ЕООД тиквено семе и е подписал ЧМР за международен превоз на стоката от Р. България до Р. Гърция с дата 23.10.2014г., не са положени от Б. С..

Дружеството е декларирано извършване на ВОД, по които получател е гръцкото дружество ВРМ Моп Ike ,VIN EL[ЕИК]. Доставките са документирани с 1 фактура /invoice/, на обща стойност 13 680 евро. За същите е приложена нулева ставка на данъка, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. Като превозвач, по доставките е посочено дружеството „Георгиеви 1988“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Посоченото дружество няма материална обезпеченост. Влекач Волво ВФ, с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „ВФС България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Отделно от това при извършена проверка чрез информационната система на Агенция , ``Митници``, модул ``Пътни такси и разрешителни режими`` се установява, че вписаните в процесното ЧМР транспортни средства с рег. [рег.номер на МПС] /Е 5116ЕЕ са напуснали територията на страната през ГКПП К. на 05.07.2021г. в 16:56:48ч., като впоследствие на същата дата в 23 : 59: 19ч. са преминали от Гърция в България през същия граничен пункт. Документираният престой на територията на Гърция е кратък, за да се приеме, че е извършена доставка, включваща разтоварване и повторно натоварване на камиона.

От изложеното по-горе по-безспорен начин се установява, че не се доказва извършването на транспортиране на стоките предмет на доставка.

В хода на съдебното производство, жалбоподателя не ангажира доказателства, които да опровергават констатациите в оспорения акт.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски по делото е основателна. В чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК е предвидено, че на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, поради което жалбоподателят „АЯ Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1011 лева, определено по реда на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 66- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЯ Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. С., с адрес [населено място], [улица] , чрез адв. А. П., АК-М. срещу Ревизионен акт № Р – 22221423006095 – 091 – 001/20. 03. 2024 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията потвърден с Решение № 89/20. 01. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта, в която с него са установени задължения по ЗДДС в размер на 5351.15 лева главница и 1579.24 лихви за забава за данъчен период м.07.2021г.

ОСЪЖДА „АЯ Дистрибушън “ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя

К. С., с адрес [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция на приходите – Дирекция „ОДОР“ сума в размер на 1011 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: